

Írta:

2012. július 13. péntek, 07:03

A Dél-dunántúli Regionális Könyvtár és Tudásközpontban közel egymillió dokumentum lelhető fel. Ebből legalább 600 000 a „földalatti”, úgynevezett tömörraktárban várja, hátha egyszer valaki szeretné elolvasni, megtekinteni, jobb esetben kikölcsönözni valamelyiket. A gigászi mennyiségű könyv, újság, zenei kiadvány, aprónyomtatvány több szempontból is felbecsülhetetlen értéket képvisel. (A képe Zsupán Attila raktárvezető látható.)

A méretek, a távolságok, könyvtári, illetve raktári viszonyokhoz mérten, régiós szinten elképesztő nagyságúak. Pontosan 1200 négyzetméteren helyezkedik el az a birodalom, amit az olvasók alapvetően nem láthatnak. A Csorba Győző Megyei–Városi Könyvtár, illetve a Pécsi Tudományegyetem Egyetemi Könyvtárának „titkos” tárháza egy olyan hely, ahol a lehető legnagyobb rend uralkodik. Mindez persze csak így képzelhető el, másképpen lehetetlen feladattá válna minden, már a keresés „ürügyén”. Hiszen az olvasók kérnek sok-sok dolgot, amit a hatalmas állományból, mintegy 10 perc leforgása alatt elő kell „varázsolniuk” a munkatársaknak.

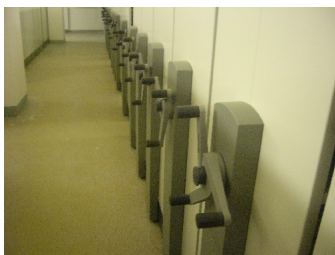
A rend mindennél fontosabb, ezt vallja Fükőné Herceg Helga is

Írta:

2012. július 13. péntek, 07:03

– A két könyvtár a már meglevő, szabadpolcra nem kerülő anyagát egy térben, elkülönülő raktárrészekben, a saját jelzetei alapján helyezte el – árulta el Füköné Herceg Helga, a Csorba Győző Megyei–Városi Könyvtár olvasószolgálati osztályvezetője, aki nem „lenn” teljesít szolgálatot. –A szépirodalmi műveket betűrendben, a tudományos és ismeretterjesztő műveket pedig szak-, azon belül pedig betűrendben tettük el. A raktári állomány jelentős részének elhelyezésére pedig az úgynevezett mechanikus nagyságrendi tárolás a jellemző. Ez utóbbinak helytakarékosági okai is voltak, mert a rendelkezésre álló szabad felületekkel igyekszünk a lehető legjobban gazdálkodni. Az időszaki kiadványok külön raktárrészben találhatóak, esetenként több polcfolyóméter kihagyással, az egyes jelzetek között. Hiszen napilapok, hetilapok, folyóiratok esetében jelentős mértékű gyarapodásról beszélhetünk. Bár egy-egy újság természetesen nem foglal el sok területet, de itt akár a Nemzeti Sport 1932-es évfolyama is fellelhető. Ezek szerint tehát nyolc évtizednél régebbi országos lapok is itt sorjáznak. Felelősségteljes feladat annak meghatározása, hogy mely dokumentumok kerüljenek a szabadpolcra és melyek a zárt raktárba. Alapelvnek tekinthető, hogy a szabadpolcra a keresett és a könyvtár által fontosnak, forgalmazandónak tartott dokumentumok kerüljenek. Sem a szabadpolcos tér, sem a zárt raktár állománya nem tekinthető állandónak, a két tároló hely között folyamatos az áramlás.

A helytakarékoság fontos szakmai elvárásnak számít

Első ránézésre talán nem látszik, de a rendszer mechanikailag úgy van megoldva, hogy még egy kisgyermek erejével is odébbtekerhető a rengeteg rekesz. A tudás tehát nem az erőben, hanem a fejben van. Tudni, mit, hol keressen az ember gyereke!

– Mivel a szisztéma jól kidolgozott, ezért nem olyan nagy bravúr valamit

Írta:

2012. július 13. péntek, 07:03

---

előkeríteni – vont szakmai mérleget Zsupán Attila, az Egyetemi Könyvtár raktárvezetője. – A kérőlapot kinyomtatva indulunk el megkeresni azt, amire valakinek szüksége van. Ehhez elsősorban a fő irányokat kell ismerni, a részletek, a „finomságok” csak utána következhetnek. Természetesen mindehhez könyvtárosi és raktározási ismeretek is szükségesek, hiszen a kettő elegyéről van szó, ebben a munkában.

Minden gondosság, elővigyázatosság ellenére, egy-egy dokumentum azért kerülhet rossz helyre is. Olyankor egy mobil, elektronikus keresővel szokták behatárolni, „hol bujkál a szökevény”. Az esetek döntő többségében nem nagy az „elvándorlás”, majdnem mindig a közelben van a kósza kötet, nyomtatott, kotta, más dokumentum. Ha megleglik a keresett „tárgyat”, akkor bekerülhet a teherliftbe, hogy aztán érdeklődő szemek olvassák, elemezzék, írjanak belőle tanulmányt, szakdolgozatot. Vagy csak örömet leljék benne a kíváncsiak, a könyvtár látogatói.

A biztonság szinte tökéletes

Könyvtárban tűzről beszélni nem a legjobb ómen! De ebben a tekintetben is kiemelkedő a lenti tárház, ahol a zártság miatt csak nehezen terjedhetnének a lángok. Létezik azonban sok-sok olyan érzékelő, amelyik a lokális hő termelődése esetén, helyileg oltaná vízpermettel a „vörös kakast”. Aminek eredményeként nem ázna el minden, egy váratlan esemény során. Mivel azonban a nyílt láng használata, illetve a dohányzás eleve tilos, hát még elképzelni is nehéz, mitől égne bármi is legalul.